

Avertismente paralele — Numărul doi

Dezvăluirea țesăturii profetice: Decodificarea mesajelor din Apocalipsa 14 în istoria millerită și astăzi

Jeff Pippenger
2023-08-08

Când pilda celor zece fecioare s-a împlinit în istoria millerită, aceasta a avut loc în timpul soliei celui de-al doilea înger. Solia celui de-al doilea înger reprezintă două solii distincte, atât în perioada de timp pe care o acoperă, cât și în ceea ce privește auditoriul vizat de solie. Solia celui de-al doilea înger a fost adresată bisericilor protestante care tocmai se întorseseră la Roma și deveniseră fiice ale Babilonului. Strigătul de la miezul nopții a fost adresat milleriților adormiți. Prima solie a fost adresată în afara milleriților, a doua a fost adresată înăuntru. Acest lucru se va împlini întocmai în zilele noastre.

Diferența care trebuie observată în repetarea din vremea noastră este că, la începutul adventismului, solia îngerului al doilea a mers mai întâi în afara milleriților, iar apoi partea a doua a soliei a intrat înăuntru milleriților. La sfârșitul adventismului, când parabola se repetă din nou, tot astfel se repetă și solia îngerului al doilea. Ni se spune aceasta în mod direct de mai mult decât o mână de ori. Însă natura dublă a soliei este inversată la sfârșit. Prima solie merge către adventism, iar a doua către cei din afara adventismului. Ni se spune că lucrarea și solia reprezentate de îngerul din Apocalipsa optsprezece sunt o repetare a soliei îngerului al doilea.

Profetul spune: „Am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu glas puternic, zicând: A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a ajuns locaș al dracilor” (Apocalipsa 18:1, 2). Aceasta este aceeași solie care a fost dată de al doilea înger. Babilonul a căzut, „pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mănecii curviei ei” (Apocalipsa 14:8). Ce este acel vin? — Doctrinile ei false. Ea a dat lumii un sabbat fals în locul Sabatului poruncii a patra și a repetat minciuna pe care Satana i-a spus-o mai întâi Evei în Eden — nemurirea naturală a sufletului. Multe erori înrudite ea le-a răspândit pretutindeni, „învățând ca învățături niște porunci omenești” (Matei 15:9).

„Kada je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegovog svetogrđem oskvrnjenog stanja. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je i drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu upozorenja svijetu upućuju dva različita poziva crkvama. Poruka drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je vinom gnjeva bluda svojega napojio sve narode’ (Otkrivenje 14:8). A u silnome pokliču poruke trećega anđela čuje se glas s neba koji govori: ‘Iziđite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih bezakonja’ (Otkrivenje 18:4, 5).” Selected Messages, knjiga 2, 118.

Mesajul celui de-al doilea înger de la începutul adventismului este același mesaj ca mesajul reprezentat de îngerul din Apocalipsa optsprezece, iar în acea avertizare sunt două glasuri care proclamă un mesaj. Primul glas este proclamat atunci când pământul este luminat de slava lui, iar

în versetul patru Ioan a auzit un alt glas spunând: „Ieșiți din ea.”

În istoria millerită, chemarea de a ieși din Babilon a venit mai întâi, iar mesajul către milleriți a venit al doilea. În Apocalipsa 18, glasul al doilea, sau al doilea mesaj, se adresează celor din afara adventismului. Împreună cu declarația că există „două chemări distincte adresate bisericilor”, găsim că și cele două dăți când Hristos a curățit templul (la începutul și la încheierea lucrării Sale) constituie, de asemenea, o ilustrare a începutului și sfârșitului adventismului.

Începutul adventismului a ilustrat o curățire a lucrătorilor care a ajutat la zidirea temeliei pe care William Miller a fost folosit să o așeze. Temelia a fost încheiată la sfârșitul soliei celui de-al doilea înger, căci odată cu venirea celui de-al treilea înger, la 22 octombrie 1844, adevărurile care alcătuiesc temeliiile adventismului au fost făcute accesibile spre înțelegere pentru cei care sunt dispuși să audă.

Lucrarea de zidire a temeliei s-a încheiat la apogeul istoriei celui de-al doilea înger, când „două chemări distincte au fost adresate bisericilor”. Prima chemare a fost în afara milleriților, a doua a fost pentru milleriți. Dar o altă începutură, care se aliniază cu începutul adventismului, este slujirea lui Hristos atunci când Și-a curățit templul pentru prima dată. Ilustrația profetică a templului curățit marchează o purificare la începutul și la sfârșitul slujirii Sale, care, la rândul ei, prefigurează o purificare a adventismului la începutul și la sfârșitul său. Cele două curățiri ale templului săvârșite de Hristos se aliniază cu începutul și sfârșitul adventismului, însă solia Sa a fost numai pentru poporul Său legământal, care se afla în procesul de a se despărți pentru totdeauna de Dumnezeu.

Începutul adventismului a prezentat o solie care anunța deschiderea judecății, iar sfârșitul adventismului anunță încheierea judecății. Isus a curățit templul prima dată și i-a muștră pe iudei pentru că făcuseră din casa Sa o peșteră de tâlhari, dar a doua curățire a templului a avut loc „printre ultimele acte ale lucrării Sale”. La sfârșitul lucrării Sale, El nu le-a mai spus iudeilor că făcuseră din casa Tatălui Său o peșteră de tâlhari, ci atunci le-a spus că casa lor „le era lăsată pustie”.

„Între timp, închinători din toate neamurile căutau templul care fusese consacrat închinării aduse lui Dumnezeu. Strălucind de aur și pietre prețioase, el era o priveliște de frumusețe și măreție. Dar Iehova nu Se mai găsea în acel palat al splendorii. Israel, ca națiune, se despărțise de Dumnezeu. Când Hristos, aproape de încheierea lucrării Sale pământeste, a privit pentru ultima dată spre interiorul templului, El a spus: «Iată, casa voastră vi se lasă pustie.» Matei 23:38. Până atunci, El numise templul casa Tatălui Său; dar, când Fiul lui Dumnezeu a ieșit dintre acei pereți, prezența lui Dumnezeu a fost retrasă pentru totdeauna din templul zidit spre slava Sa.” Faptele apostolilor, 145.

Templul pe care El l-a curățit la început era un templu diferit de cel pe care l-a curățit la sfârșit. Primul templu era casa Tatălui Său, dar al doilea templu era casa iudeilor. Domnul a intrat în legământ cu adventismul la început, iar adventiștii au devenit preoți în templul Său. La sfârșitul adventismului, ei nu vor mai fi preoți, iar casa lor va fi lăsată pustie.

Al doilea înger reprezintă două solii. Acesta este unul dintre motivele pentru care solia este prezentată ca Babilonul căzând de două ori. Acesta nu este motivul principal pentru anunțul repetat de două ori al căderii Babilonului, dar este unul dintre motive. Cum sunt acestea două solii?

Îngerul al doilea a venit ca răspuns la respingerea soliei primului înger. Când predicția greșită, care identifica anul 1843 ca încheierea profeției celor 2300 de ani, a fost folosită de bisericile protestante pentru a respinge solia lui Miller. Solia lui Miller era solia primului înger. La respingerea ei, bisericile protestante, care fuseseră biserica lui Dumnezeu în pustie timp de peste 1260 de ani, au fost lepădate și au devenit o fiică a Babilonului. În acel moment, îngerul al doilea a venit cu solia sa.

În diferitele elemente ale acestei istorii pe care o cercetăm sunt implicate câteva aspecte foarte importante. Există cel puțin un aspect care trebuie dezvoltat încet, căci el contribuie în mod hotărât la înțelegerea soliei din Apocalipsa lui Isus Hristos, care în prezent este desigilată. Din acest motiv, includ un pasaj foarte important referitor la acea istorie. Este vorba despre două capitole spre care îndrept atenția, dar există și un al treilea capitol important între aceste două capitole. Nu îl includ acum, pentru a limita aria cercetării noastre.

Observați cărui înger i se adresează textul pe măsură ce citiți, urmăriți procesul progresiv de testare, remarcați în primul paragraf că trăsăturile profetice ale îngerului din Apocalipsa 18 sunt, de asemenea, trăsăturile primului înger. Observați că a răstigni unul dintre mesaje înseamnă a-L răstigni pe Hristos și observați că cei trei îngeri sunt prezentați fiecare ca un singur înger, dar solia Strigătului de la Miezul Noptii este o mulțime de îngeri.

„Ni-mi s-a arătat interesul pe care întregul cer îl purta lucrării care se desfășurase pe pământ. Isus a însărcinat un înger puternic și mareț să coboare și să-i avertizeze pe locuitorii pământului să se pregătească pentru a doua Sa venire. Am văzut îngerul cel puternic părăsind prezența lui Isus în cer. Înaintea lui mergea o lumină nespus de strălucitoare și glorioasă. Mi s-a spus că misiunea lui era să lumineze pământul cu slava sa și să-l avertizeze pe om cu privire la mânia lui Dumnezeu care urma să vină. Mulțimi au primit lumina. Unii păreau foarte solemnii, în timp ce alții erau plini de bucurie și răpiți de încântare. Lumina a fost revărsată asupra tuturor, dar unii au venit doar sub influența luminii și n-au primit-o din toată inima. Dar toți cei care au primit-o și-au întors fețele în sus, spre cer, și L-au slăvit pe Dumnezeu. Mulți s-au umplut de mare mânie. Slujitori și oameni din popor s-au unit cu cei ticăloși și au împotrivit cu îndârjire lumina revărsată de îngerul cel puternic. Dar toți cei care au primit-o s-au retras din lume și au fost strâns uniți între ei.

„Satan și îngerii săi erau neobosit angajați în a căuta să abată mintea tuturor celor pe care îi puteau de la lumină. Grupul care a respins-o a fost lăsat în întuneric. L-am văzut pe înger urmărind cu cel mai profund interes pe cei ce se declarau poporul lui Dumnezeu, pentru a consemna caracterul pe care îl dezvoltau, pe măsură ce solia de origine cerească le era adusă. Și, deoarece foarte mulți dintre cei care mărturiseau că-L iubesc pe Isus s-au întors de la solia cerească cu dispreț, batjocură și ură, un înger, având în mână un pergament, a făcut această însemnare rușinoasă. Tot cerul a fost umplut de indignare, pentru că Isus a fost disprețuit de cei ce mărturiseau că-L urmează.”

„Am văzut dezamăgirea celor încrezători. Ei nu L-au văzut pe Domnul lor la vremea așteptată. A fost scopul lui Dumnezeu să ascundă viitorul și să-Și aducă poporul într-un punct de decizie. Fără acest moment de timp, lucrarea rânduită de Dumnezeu nu s-ar fi împlinit. Satana conducea mintea foarte multora mult înainte, în viitor. O perioadă de timp proclamată pentru arătarea lui Hristos trebuia să determine mintea să caute cu stăruință o pregătire prezentă. Pe măsură ce timpul a trecut, aceia care nu primiseră pe deplin lumina îngerului s-au unit cu cei care disprețuiseră solia cerească și s-au întors asupra celor dezamăgiți cu batjocură. Am văzut îngerii din cer sfātuindu-se cu Isus. Ei observaseră starea celor ce mărturiseau că sunt urmași ai lui Hristos. Trecerea timpului hotărât îi încercase și îi dovedise, și foarte mulți fuseseră cântăriți în balanță și găsiți lipsiți. Toți mărturiseau cu glas tare că sunt creștini, totuși dădeau greș în a-L urma pe Hristos în aproape orice privință. Satana se bucura de starea celor ce mărturiseau a fi urmași ai lui Hristos. Îi avea în lațul său. El îi conduseseră pe cei mai mulți să părăsească calea cea dreaptă, iar ei încercau să se urce la cer pe altă cale. Îngerii i-au văzut pe cei curați, pe cei neîntinați și sfinți, toți amestecați laolaltă cu păcătoșii din Sion și cu fățarnicul iubitor de lume. Ei vegheaseră asupra adevăraților iubitori ai lui Isus; dar cei stricați îi influențau pe cei sfinți.”

„Pe cei ale căror inimi ardeau de dor, de o dorință aprinsă de a-L vedea pe Isus, frații lor de credință cu numele îi opreau să vorbească despre venirea Lui. Îngerii au privit întreaga scenă și au simțit împreună cu rămășița care iubea arătarea lui Isus. Un alt înger puternic a fost însărcinat să coboare pe pământ. Isus a pus în mâna lui o scriere și, când a venit pe pământ, a strigat: A căzut Babilonul! a căzut! Apoi i-am văzut din nou pe cei dezamăgiți privind cu seninătate și ridicându-și ochii spre cer, așteptând cu credință și nădejde arătarea Domnului lor. Dar mulți păreau să rămână într-o stare de toropeală, ca și cum ar fi dormit; totuși puteam vedea pe fețele lor urma unei adânci întristări. Cei dezamăgiți au văzut din Biblie că se aflau în timpul de întârziere și că trebuiau să aștepte cu răbdare împlinirea vedeniei. Aceeași dovadă care îi făcuse să-L aștepte pe Domnul lor în 1843 i-a făcut să-L aștepte în 1844. Am văzut că majoritatea nu aveau acea putere care le caracterizase credința în 1843. Dezamăgirea le slăbise credința. Dar, pe când cei dezamăgiți se uneau în strigătul celui de-al doilea înger, oștirea cerească privea cu cel mai adânc interes și urmărea efectul soliei. Ei i-au văzut pe cei care purtau numele de creștini întorcându-se cu batjocură și dispreț împotriva acelor care fuseseră dezamăgiți. Când de pe buzele batjocoritorului cădeau cuvintele: Încă nu v-ați suit! un înger le scria. A spus îngerul: Ei Îl batjocoresc pe Dumnezeu.”

„Byłem skierowany z powrotem ku niebowzięciu Eliasza. Jego płaszcz spadł na Elizeusza, a niegodziwe dzieci (lub młodzi ludzie) szły za nim, szydząc i wołając: Wstępuj, łysy! Wstępuj, łysy! Szydźli z Boga i tam spotkała ich kara. Nauczyli się tego od swoich rodziców. A ci, którzy drwili i szydźli z idei wstąpienia świętych, zostaną nawiedzeni plagami Bożymi i przekonają się, że nie jest rzeczą błahą igrać z Nim.”

„Исус ѝ наложи на други ангели да полетат бързо, за да съживят и укрепят отпадащата вяра на Неговия народ и да го приготвят да разбере вестта на втория ангел и важния ход, който скоро щеше да бъде предприет в небето. Видях как тези ангели получиха от Исус голяма сила и светлина и бързо полетяха към земята, за да изпълнят поръчението си и да подпомогнат втория ангел в неговото дело. Голяма светлина озари Божия народ, когато

ангелите извикаха: Ето, Младоженецът иде, излезте да Го посрещнете. Тогава видях как онези разочаровани се надигнаха и в съгласие с втория ангел провъзгласиха: Ето, Младоженецът иде, излезте да Го посрещнете. Светлината от ангелите проникваше навсякъде в тъмнината. Сатана и неговите ангели се стремяха да възпрепятстват разпространяването на тази светлина и осъществяването на предназначения ѝ въздействие. Те спореха с Божиите ангели и им казваха, че Бог е измамил народа и че с цялата си светлина и сила не могат да накарат народа да повярва, че Исус идва. Божиите ангели продължаваха делото си, макар че Сатана се стараяше да прегради пътя и да отвлече умовете на народа от светлината. Онези, които я приеха, изглеждаха много щастливи. Те отправяха очите си към небето и копнеяха за явяването на Исус. Някои бяха в голяма скръб, плачеха и се молеха. Очите им сякаш бяха вперени в самите тях и те не смееха да погледнат нагоре.“

„O lumină prețioasă din cer a despărțit întunericul de ei, iar ochii lor, care fuseseră ațintiți cu disperare asupra lor înșiși, au fost îndreptați în sus, în timp ce recunoștința și bucuria sfântă se exprimau pe fiecare trăsătură a feței. Isus și toată oștirea îngerească priveau cu aprobare asupra celor credincioși, care așteptau.”

„Cei care au respins și s-au împotrivit luminii soliei primului înger au pierdut lumina celei de-a doua și n-au putut beneficia de puterea și slava care însoțeau solia: Iată, Mirele vine. Isus S-a întors de la ei cu încruntare. Îl nesocotiseră și Îl respinseseră. Cei care au primit solia erau învăluiti într-un nor de slavă. Ei așteptau, vegheau și se rugau ca să cunoască voia lui Dumnezeu. Se temeau foarte mult să nu-L ofenseze. Am văzut pe Satana și pe îngerii lui căutând să închidă această lumină divină de la poporul lui Dumnezeu; dar atâta vreme cât cei care așteptau prețuiau lumina și își țineau ochii ridicați de la pământ către Isus, Satana nu avea nicio putere să-i lipsească de această lumină prețioasă. Solia dată din cer l-a mâniat pe Satana și pe îngerii lui, iar cei care mărturiseau că-L iubesc pe Isus, dar disprețuiau venirea Lui, îi batjocoreau și îi luau în răs pe cei credincioși și încrezători. Dar un înger a însemnat fiecare insultă, fiecare dispreț, fiecare abuz pe care l-au primit din partea fraților lor de credință. Foarte mulți și-au ridicat glasul ca să strige: Iată, Mirele vine, și i-au părăsit pe frații lor care nu iubeau arătarea lui Isus și care nu voiau să-i lase să stăruie asupra celei de-a doua veniri a Lui. Am văzut că Isus Și-a întors fața de la cei care au respins și au disprețuit venirea Lui, iar apoi le-a poruncit îngerilor să-i scoată pe ai Săi din mijlocul celor necurați, ca nu cumva să fie întinați. Cei ascultători de solii stăteau deoparte, liberi și uniți. O lumină sfântă și aleasă strălucea asupra lor. Ei au renunțat la lume, și-au smuls afecțiunile de la ea și și-au jertfit interesele pământești. Și-au părăsit comoara pământească, iar privirea lor plină de dor era îndreptată spre cer, așteptând să-L vadă pe iubitul lor Izbăvitor. O bucurie sacră, sfântă, strălucea pe fețele lor și mărturiseau despre pacea și bucuria care domneau înăuntru. Isus le-a poruncit îngerilor Săi să meargă și să-i întărească, căci ceasul încercării lor se apropia. Am văzut că acești așteptători nu fuseseră încă încercați așa cum trebuia să fie. Ei nu erau încă liberi de erori. Și am văzut mila și bunătatea lui Dumnezeu în trimiterea unei avertizări către locuitorii pământului și a unor solii repetate, pentru a-i aduce la un anumit moment de timp, pentru a-i conduce la o cercetare stăruitoare de sine, ca să se dezbrace de erorile care le-au fost transmise de păgâni și de papistași. Prin aceste solii Dumnezeu Își scoate poporul acolo unde poate lucra pentru el cu o putere mai mare și unde ei pot păzi toate poruncile Lui...”

“Pe măsură ce slujirea lui Isus se încheia în Locul Sfânt, iar El trecea în Locul Preasfânt și stătea înaintea chivotului care conținea Legea lui Dumnezeu, a trimis pe pământ un alt înger puternic cu a treia solie. El a pus un sul în mâna îngerului, iar acesta, coborând pe pământ în maiestate și putere, a proclamat o avertizare înfricoșătoare, cea mai cumplită amenințare adusă vreodată oamenilor. Această solie era menită să-i pună în gardă pe copiii lui Dumnezeu și să le arate ceasul ispitei și al strâmtorării care le stătea înaintea. Îngerul a spus: Ei vor fi aduși într-o luptă strânsă cu fiara și cu icoana ei. Singura lor nădejde de viață veșnică este să rămână neclintii. Deși viața lor este în joc, totuși trebuie să țină cu tărie adevărul. Al treilea înger își încheie solia cu aceste cuvinte: Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Repetând aceste cuvinte, el a arătat spre Sanctuarul ceresc. Mințile tuturor celor care primesc această solie sunt îndreptate spre Locul Preasfânt, unde Isus stă înaintea chivotului, făcând ultima Sa mijlocire pentru toți aceia pentru care mila încă zăbovește și pentru aceia care au călcat în neștiință Legea lui Dumnezeu. Această ispășire este făcută atât pentru morții neprihăniți, cât și pentru cei vii neprihăniți. Isus face o ispășire pentru aceia care au murit fără să fi primit lumina asupra poruncilor lui Dumnezeu, care au păcătuit în neștiință.”

„După ce Isus a deschis ușa Locului Preasfânt, lumina Sabatului a fost văzută, iar poporul lui Dumnezeu trebuia să fie încercat și pus la probă, așa cum Dumnezeu i-a pus la probă odinioară pe copiii lui Israel, ca să vadă dacă vor păzi Legea Sa. Am văzut pe al treilea înger arătând în sus, arătându-le celor dezamăgiți calea spre Locul Preasfânt al Sanctuarului ceresc. Ei L-au urmat pe Isus prin credință în Locul Preasfânt. Din nou L-au găsit pe Isus, iar bucuria și speranța răsar din nou. I-am văzut privind înapoi și trecând în revistă trecutul, de la vestirea celei de-a doua veniri a lui Isus, de-a lungul călătoriei lor până la trecerea timpului din 1844. Ei își văd dezamăgirea explicată, iar bucuria și certitudinea îi însuflețesc din nou. Al treilea înger a luminat trecutul, prezentul și viitorul, iar ei știu că Dumnezeu i-a călăuzit într-adevăr prin providența Sa tainică.”

„Mi s-a arătat că rămășița L-a urmat pe Isus în Locul Preasfânt și a privit chivotul și tronul îndurării și a fost captivată de slava lor. Isus a ridicat capacul chivotului și iată! tablele de piatră, cu Cele Zece Porunci scrise pe ele. Ei urmăresc oracolele vii; dar se dau înapoi tremurând când văd a patra poruncă vie printre cele zece precepte sfinte, în timp ce o lumină mai strălucitoare luminează asupra ei decât asupra celorlalte nouă, iar un nimb de slavă o înconjoară pretutindeni. Ei nu găsesc acolo nimic care să-i înștiințeze că Sabatul a fost desființat sau schimbat în ziua întâi a săptămânii. Ea sună așa cum a fost rostită de gura lui Dumnezeu, în măreție solemnă și înfricoșătoare, pe munte, când fulgerele străluceau și tunetele vuiau, și cum a fost scrisă cu propriul Său deget sfânt pe tablele de piatră: Șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău; dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău. Ei sunt uimiți când privesc grija purtată Celor Zece Porunci. Le văd așezate aproape de Iehova, umbrite și ocrotite de sfințenia Sa. Văd că au călcat în picioare porunca a patra a Decalogului și au păzit o zi transmisă de păgâni și de papiști, în locul zilei sfințite de Iehova. Ei se smeresc înaintea lui Dumnezeu și plâng pentru fărâdelegile lor din trecut.”

„Am văzut cum tămâia din cădelniță scotea fum, în timp ce Isus aducea înaintea Tatălui Său mărturisirile și rugăciunile lor. Și, pe măsură ce se înălța, o lumină strălucitoare s-a așezat

asupra lui Isus și asupra scaunului îndurării; iar cei stăruitori în rugăciune, care erau tulburați pentru că se descoperiseră pe ei înșiși a fi călcători ai Legii lui Dumnezeu, au fost binecuvântați, iar fețele li s-au luminat de nădejde și bucurie. Ei s-au unit în lucrarea celui de-al treilea înger, și-au ridicat glasurile și au vestit avertizarea solemnă. Dar la început puțini au primit solia; totuși, ei au continuat cu putere să vestească avertizarea. Apoi am văzut pe mulți îmbrățișând solia celui de-al treilea înger și unindu-și glasurile cu ale aceluia care vestiseră mai întâi avertizarea, iar ei l-au înălțat pe Dumnezeu și l-au preamărit prin păzirea zilei Sale de odihnă sfințite.”

„Mnogi, koji su prihvatili treću poruku, nisu imali iskustvo u prethodne dvije poruke. Sotona je to razumio, i njegovu zlo oko bilo je uprto u njih da ih obori; ali treći anđeo upućivao ih je na Svetinju nad svetinjama, a oni koji su imali iskustvo u ranijim porukama pokazivali su im put u nebesko Svetište. Mnogi su vidjeli savršeni lanac istine u porukama anđela i radosno su ga prihvatili. Prihvatili su ih njihovim redom i vjerom slijedili Isusa u nebesko Svetište. Ove poruke bile su mi predstavljene kao sidro koje drži tijelo. I kako ih pojedinci primaju i razumiju, tako su zaštićeni od mnogih Sotoninih obmana.“

„După marea dezamăgire din 1844, Satana și îngerii săi erau ocupați cu zel să întindă curse pentru a zdruncina credința trupului. El influența mințile unor persoane care avuseseră o experiență personală în aceste lucruri. Ei aveau o înfățișare de smerenie. Au schimbat prima și a doua solie și au arătat spre viitor pentru împlinirea lor, în timp ce alții arătau mult înapoi în trecut, declarând că acolo fuseseră împlinite. Acești indivizi abăteau mințile celor neexperimentați și le zdruncinau credința. Unii cercetau Biblia, încercând să-și clădească o credință proprie, independentă de trup. Satana exulta în toate acestea, căci știa că pe cei care se desprindeau de ancoră îi putea influența prin diferite rătăcirii și îi putea purta încoace și încolo cu orice vânt de învățătură. Mulți dintre cei care fuseseră frunțași în prima și a doua solie le-au tăgăduit, iar dezbinarea și împrăștierea se aflau pretutindeni în trup. Atunci l-am văzut pe Wm. Miller. Părea nedumerit și era apăsător de întristare și necaz pentru poporul său. El vedea cum grupul care fusese unit și plin de dragoste în 1844 își pierdea dragostea unul pentru altul și se împotriva unul altuia. Îi vedea cum cădeau înapoi într-o stare rece, de alunecare spirituală. Măhnirea îi istovea puterea. Am văzut bărbați de frunte urmărindu-l pe Wm. Miller și temându-se ca nu cumva să îmbrățișeze solia îngerului al treilea și poruncile lui Dumnezeu. Și, ori de câte ori se înclina spre lumina din cer, acești oameni puneau la cale vreun plan ca să-i abată mintea. Am văzut o influență omenească exercitată pentru a-i ține mintea în întuneric și pentru a-i păstra influența în mijlocul lor. În cele din urmă, Wm. Miller și-a ridicat glasul împotriva luminii din cer. El a greșit prin aceea că nu a primit solia care i-ar fi explicat pe deplin dezamăgirea și ar fi revărsat lumină și slavă asupra trecutului, care i-ar fi înviorat puterile istovite, i-ar fi luminat nădejdea și l-ar fi condus să-L slăvească pe Dumnezeu. Dar el s-a sprijinit pe înțelepciunea omenească în locul celei divine și, fiind istovit de munca istovitoare în cauza Stăpânului său și de vârstă, nu era atât de răspunzător ca aceia care l-au ținut departe de adevăr. Ei sunt răspunzători, iar păcatul apasă asupra lor. Dacă Wm. Miller ar fi putut vedea lumina celei de-a treia solii, multe lucruri care îi păreau întunecate și tainice i-ar fi fost explicate. Frații săi mărturiseau pentru el o dragoste și un interes atât de profunde, încât el socotea că nu se poate rupe de ei. Inima lui se pleca spre adevăr; dar apoi se uita la frații săi. Ei i se împotriveau. Putea el să se despartă de aceia care stătuseră alături de el, umăr la umăr, în

vestirea venirii lui Isus? El credea că, desigur, ei nu-l vor duce în rătăcire.”

„Dumnezeu a îngăduit ca el să ajungă sub puterea lui Satana și ca moartea să aibă stăpânire asupra lui. L-a ascuns în mormânt, departe de aceia care îl îndepărtau neîncetat de Dumnezeu. Moise a greșit chiar când era pe punctul de a intra în țara făgăduită. Tot astfel, am văzut că Wm. Miller a greșit când era pe curând să intre în Canaanul ceresc, îngăduind ca influența sa să se îndrepte împotriva adevărului. Alții l-au dus la aceasta. Alții trebuie să dea socoteală pentru aceasta. Dar îngerii veghează asupra prețiosului țărână a acestui slujitor al lui Dumnezeu și el va ieși la glasul trâmbiței celei de pe urmă.”

„Am văzut o ceată care stătea bine păzită și neclintită și care nu voia să dea niciun sprijin acelora care ar fi tulburat credința statornicită a trupului. Dumnezeu îi privea cu aprobare. Mi-au fost arătați trei pași — unul, doi și trei — mesajele îngerului întâi, al doilea și al treilea. Îngerul a spus: Vai de acela care va mișca o piatră sau va clinti un țărș în aceste mesaje. Adevărata înțelegere a acestor mesaje este de o importanță vitală. Destinul sufletelor atârână de felul în care sunt primite. Am fost din nou purtată în jos prin aceste mesaje și am văzut cât de scump își cumpărase poporul lui Dumnezeu experiența. Ea fusese dobândită prin multă suferință și luptă aprigă. Pas cu pas îi conduseseră Dumnezeu, până când îi așezase pe o platformă solidă, neclintită. Apoi am văzut persoane care, apropiindu-se de platformă, înainte de a păși pe ea, îi cercetau temelia. Unele, cu bucurie, au pășit îndată pe ea. Altele au început să găsească vină în felul în care fusese pusă temelia platformei. Ele doreau să se facă îmbunătățiri, și atunci platforma ar fi fost mai desăvârșită, iar poporul mult mai fericit. Unele au coborât de pe platformă și au cercetat-o, apoi au găsit vină în ea, declarând că fusese așezată greșit. Am văzut că aproape toți stăteau neclintiți pe platformă și îi îndemnau pe ceilalți, care coborâseră de pe ea, să înceteze plângerile lor, căci Dumnezeu era marele ziditor, iar ei luptau împotriva Lui. Ei au istorisit lucrarea minunată a lui Dumnezeu, care îi conduseseră la platforma cea tare, și, în unire, aproape toți și-au ridicat ochii spre cer și, cu glas tare, L-au proslăvit pe Dumnezeu. Lucrul acesta i-a mișcat pe unii dintre aceia care se plânseseră și părăsiseră platforma, iar ei au pășit din nou pe ea, cu înfățișare smerită.”

„Այս դարձվեց դեպի Քրիստոսի առաջին գալստյան հռչակումը: Հովհաննէսը ուղարկվեց Եդիայի հոգով և գորուջամբ՝ պատրաստելու Հիսուսի գալստյան ճանապարհը: Նրանք, ովքեր մերժեցին Հովհաննէսի վկայությունը, չօգտվեցին Հիսուսի ուսմունքներից: Նրա առաջին գալստյան հռչակմանը նրանց հակառակությունը նրանց այնպիսի վիճակի մեջ դրեց, որ նրանք չկարողացան հեշտությամբ ընդունել նրա՝ Մեսիան լինելու ամենահզոր ապացույցները: Սատանան առաջնորդեց Հովհաննէսի պատգամը մերժողներին, որ ավելի առաջ գնան՝ մերժեն Հիսուսին և խաչեն նրան: Այս անելով՝ նրանք իրենց դրեցին այնպիսի վիճակի մեջ, որ չկարողացան ընդունել Հոգեգալստյան օրվա օրհնությունը, որը պիտի նրանց սովորեցներ դեպի երկնային Սրբարան տանող ճանապարհը: Տանարի վարագույրի պատռվելը ցույց տվեց, որ հրեական զոհերն ու կարգադրություններն այլևս չէին ընդունվելու: Մեծ Չոհր մատուցվել էր և ընդունվել, և Սուրբ Հոգին, որ իջավ Հոգեգալստյան օրը, աշակերտների միտքը երկրային սրբարանից տարավ դեպի երկնայինը, ուր Հիսուսը մտել էր իր իսկ արյամբ և իր աշակերտների վրա հեղել էր իր քավության բարիքները: Հրեաները մնացին կատարյալ խաբեության և լիակատար խավարի մեջ: Նրանք կորցրին ամբողջ այն լույսը,

որ կարող էին ունենալ փրկության ծրագրի վերաբերյալ, և դեռևս ապավինում էին իրենց անօգուտ զոհերին ու ընծաներին: Երկնային Սրբաբանը փոխարինել էր երկրայինին, սակայն նրանք ոչ մի գիտություն չունեին դեպի երկնայինը տանող ճանապարհի մասին: Նրանք չէին կարող օգտվել Սուրբ վայրում Քրիստոսի միջնորդությունից»:

„Mulți privesc cu groază la calea urmată de iudei față de Isus, respingându-L și răstignindu-L. Iar când citesc istoria rușinoasei Lui batjocoriri, cred că Îl iubesc pe Hristos și că nu L-ar fi tăgăduit ca Petru, nici nu L-ar fi răstignit ca iudeii. Dar Dumnezeu, care a fost martorul simpatiei lor mărturisite față de Fiul Său, i-a pus la încercare și a adus la probă acea iubire pe care au mărturisit-o pentru Isus.

„Tot cerul a urmărit cu cel mai profund interes primirea mesajului. Dar mulți care mărturisesc că Îl iubesc pe Isus și care varsă lacrimi când citesc istoria crucii, în loc să primească mesajul cu bucurie, sunt stârniți la mânie, batjocoresc vestea bună a venirii lui Isus și o declară a fi o amăgire. Ei nu voiau să aibă părtaşie cu aceia care iubeau arătarea Lui, ci îi urau și îi excludeau din biserici. Cei care au respins primul mesaj nu au putut fi ajutați de al doilea și nici nu au fost ajutați de strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre împreună cu Isus, prin credință, în Locul Preasfânt al Sanctuarului ceresc. Iar prin respingerea celor două mesaje anterioare, ei nu pot vedea nicio lumină în mesajul celui de-al treilea înger, care arată calea către Locul Preasfânt. Am văzut că bisericile cu numele, după cum iudeii L-au răstignit pe Isus, au răstignit aceste mesaje și, prin urmare, nu au nicio cunoaștere a mișcării făcute în cer, nici a căii către Locul Preasfânt, și nu pot fi ajutate de mijlocirea lui Isus de acolo. Asemenea iudeilor, care își aduceau jertfele lor nefolositoare, ele își înalță rugăciunile lor nefolositoare către încăperea pe care Isus a părăsit-o, iar Satana, încântat de amăgirea pretinșilor urmași ai lui Hristos, îi prinde în lațul său, își asumă un caracter religios, conduce mințile acestor pretinși creștini spre sine și lucrează cu puterea sa, cu semnele sale și cu minunile sale mincinoase. Pe unii îi înșală într-un fel, iar pe alții în altul. El are pregătite amăgiri diferite pentru a afecta minți diferite. Unii privesc cu groază o amăgire, în timp ce pe alta o primesc cu ușurință. Satana îi amăgește pe unii prin Spiritism. El vine și ca un înger al luminii și își răspândește influența peste țară. Am văzut pretutindeni reforme false. Bisericile erau exaltate și socoteau că Dumnezeu lucra în chip minunat pentru ele, când era un alt duh. Aceasta se va stinge și va lăsa lumea și biserica într-o stare mai rea decât înainte.”

„Am văzut că Dumnezeu avea copii sinceri printre adventiștii doar cu numele și printre bisericile căzute; iar slujitori și oameni vor mai fi încă chemați afară din aceste biserici înainte ca plăgile să fie vărsate și ei vor îmbrățișa cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta și, înainte de marea strigare a celui de-al treilea înger, stârnește o însuflețire în aceste grupări religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să creadă că Dumnezeu este cu ei. El speră să-i înșele pe cei sinceri și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci și fiecare dintre cei sinceri va părăsi bisericile căzute și își va lua poziția alături de rămășiță.” Spiritual Gifts, volumul 1, 151–172.

Acest pasaj conține atât de multe adevăruri importante, însă eu folosesc pasajul pentru a izola anumite caracteristici ale mesajelor din istoria millerită, pentru a înțelege cum le prefigurează acestea pe cele din istoria noastră. Toți cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece au un mesaj în

măinile lor. Al doilea și al treilea înger sunt identificați ca având cu ei un „pergament” pe măsură ce coboară cu mesajul lor. Fiecare înger reprezintă un mesaj, iar sosirea fiecărui mesaj produce un efect.

Vom continua acest subiect în articolul următor.